

Poesia a l'esplai

Representem les paraules

Breu definició:

Si representem un conte... per què no un poema?

Participants:

Joc per a nens i nenes de 6 a 9 anys. El màxim de participants serà de 15.

Espai:

Una sala còmoda, on els nens i nenes es puguin tirar a terra.

Material:

Cadires i teles.

Temps aproximat:

de 30 a 45 minuts.

Objectius:

- Desenvolupar la creativitat i la imaginació.
- Normalitzar la poesia com a element expressiu.

Desenvolupament

Per a aquesta activitat cal escollir un poema que els nens i les nenes puguin entendre sense massa complicació, és a dir, que estigui al seu nivell. El monitor o monitora llegeix el poema i s'assegura que s'ha entès bé. Després es comenta amb els nens i les nenes que faran una dramatització (una representació) del poema.

Cal tenir en compte el repartiment de papers. El poden escollir els mateixos nens o bé fer-ho l'adult. Recordeu que tot pot ser un personatge, la lluna, el mar, una cortina, el foc, un llapis, etc.

Amb les cadires i les teles que hi ha a la sala podem fer una escenografia senzilla en la qual tots els participants estiguin d'acord amb el que representa i, a partir d'aquí,... feu teatre poètic!

Avaluació

Aquest exercici barreja dos aspectes de l'expressió, la qual cosa el fa més complet. Penseu que, com a variants d'aquest joc creatiu, el poema llegit es pot dibuixar, representar en plastilina, cantar... i si els nois i les noies són més grans, es poden fer fotografies que ens puguin suggerir el poema escollit.

Sóc un raig de sol

Sóc un raig de sol-estel-del-cel
que vinc a daurar el blat,
a acolorir albaides i capvespres
i a escalfar l'aigua de rius i mars.

Recordo els dies de tardor,
quan al terra dipositava el
bosc aquell color
que, anant del groc torrat al roig,
era gradient a la paleta
d'un pintor.

Recordo les nits fosques i fredes,
quan als prats i cims i obagues
regnava el silenci dels estels
i un hivern llarg de neu i gel.

Recordo la llenya a cada llar,
i el fum sortint de les xemeneies,
i aquell paisatge blanc
que jo transformava en mirall de
llum brillant.

Recordo els dies clars de
primavera
que omplien els camps
de roselles,
els jardins d'ocells i de poncelles
i les cases d'aromes de la terra.

I molt m'agradaria
que fossin eterns els
meus records,
cada estiu per sempre un
cau de vida
i la Terra que a diari il·lumina,
un gran món.

Font: poesiaula.blogspot.com

animació

29

estris

160

caixa d'estris

12 / 2008

fitxes:

XAVIER GÁLLEGO

EDUCADOR SOCIAL, ACTOR I NARRADOR ORAL